

עין משפט
רי מצוה

נר:

האיש מקדש פרק שני קידושין

מסורת הש"ס

תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. פ"ה איכא למ"ד ירושלים מקדשא
שאל יטול מאבני החומה לבנות בנימו מעל ואיכא למ"ד
לא מקדשא מיהו קשה דבפ' שני דיני גזירות (במנחת כ"ד ק"ג) תני
אבני מוצח וההיכל והעזרה באין מנדק הבית מן לחומת העזרה

תרי תנאי ואלבא דר' יהודה אמר
עולא משמיה דרב פרא אומר היה ר"מ
קדש במזיד מתחלל בשוגג אין מתחלל
ולא אמרו בשוגג מתחלל אלא לענין קרבן
בלבד וכי מאחר דאין מתחלל קרבן במאי
מחייב אלא כי אתא רבין פריש משמיה
דבר פרא אומר היה ר"מ הקדש במזיד
מתחלל בשוגג אין מתחלל ולא אמרו בשוגג
מתחלל אלא לענין אכילה בלבד אמר רב
נחמן אמר רב אריא בר אבהו "הלכה כר"מ
במעשר הואיל וסתם לן תנא כותיה
יהלכה כר' יהודה בהקדש הואיל וסתם לן
תנא כותיה כר"מ במעשר מאי היא דתנן
כ"ר רבועי ב"ש ואומרים אין לו חומש ואין
לו ביעור וב"ה אומרים יש לו ב"ש ואומרים
יש לו פרט ויש לו עוללות וב"ה אומרים
יכולו לגת מ"ט רב"ה גמרי יקודש יקודש
במעשר מה מעשר יש לו חומש ויש לו
ביעור אף כרם רבועי יש לו חומש ויש לו
ביעור וב"ש לא גמרי קודש מעשר
וב"ה אומרים במעשר כמאן סבירא להו אי
כ"ר יהודה אמאי כולו לגת האמר מעשר
ממון הדייט הוא אלא לאו כר"מ כ"ר יהודה
בהקדש מאי היא דתנן השילח ביד פיקח
ונזכר עד שלא הגיע אצל חנווני חנווני מעל
לכשיצא וכ"ר יהודה במעשר מי לא תנן
יהתנו יהודה מעשר שני שלו מוסף עליו
חמישיתו בין משלו בין שניתן לו במתנה
מני אלימא ר"מ היא מי מצוי היב ליה
במתנה והאמר מעשר ממון גבוה הוא אלא
לאו ר' יהודה לא לעולם ר"מ והכא במאי
עסקינן יבגן דיהיב גיהליה במיבליה וקסבר
מתנות שלא הורמו כמי שלא הורמו דמיין
ת"ש יהודה נטע רבועי שלו מוסף עליו
חמישיתו בין משלו בין שניתן לו במתנה
מני אלימא ר"מ מי מצוי היב ליה והאמר
קודש מעשר ממון גבוה הוא אלא לאו ר' יהודה
לעולם ר"מ והכא במאי עסקינן יבגן דיהיב
כשהוא סמדר ודלא כר' יוסי דאמר סמדר
אסור מפני שהוא פרי ת"ש ממשך הימנו
מעשר בסלע ולא הספיק לפדותו עד
שעמד בשתים נותן סלע ומשחבר בסלע
ומעשר שני שלו מני אלימא ר"מ אמאי
משחבר בסלע ינותן את הכסף וקם לו
אמר רחמנא אלא לאו ר' יהודה לעולם ר'
יהודה והכא חד סתמא והכא תרי סתמי
ואי סתמא דוקא מיה ליה חד סתמא תמי ליה
תרי סתמי אמר רב נחמן בר יצחק הלכה
כר' מאיר יהואיל ותנן בבחירתא כוותיה תנן

מאי קנאי ואלבא דר' יהודה. איכא למ"ד ירושלים מקדשא
שאל יטול מאבני החומה לבנות בנימו מעל ואיכא למ"ד
לא מקדשא מיהו קשה דבפ' שני דיני גזירות (במנחת כ"ד ק"ג) תני
אבני מוצח וההיכל והעזרה באין מנדק הבית מן לחומת העזרה
נגון חומת העיר באין משירי לשכה
ובמסכת שקלים (דף ק"א.) תניא אבני
מוצח וההיכל והעזרות גנון חומת
העיר באים מלכת נדק הבית וי"ל
דבנה פליגי דההיא דשני דיני גזירות
ס"ל אין מועלין בשירים וכמאן דאמר
ירושלים אינה קדושה והכי קאמר
דאבני מוצח וההיכל והעזרות
קדושים באין מנדק הבית קדוש
כמו כן וחומת העיר לאינו קדוש
לא מקדשי הלכה כר' יהודה דמסקת
שקלים קדושה אבני מוצח וההיכל
והעזרה באין משירי לשכה סבר
דמועלין בשירי הלכה ולכן עושין
מהן דבר קדושה וכ"ש מנדק הבית
קדוש טפי וכן לחומת העזרה גנון
חומת העיר ומגדלותיה באין מנדק
הבית כלומר אף מנדק הבית קדוש
קדושה גדולה דקסבר ירושלים קדושה:
קרבן כי פחיה. ללא היה מיין
בהאלה אלא באכילה או
בהנחת הגוף: גמר קדש קדש
במעשר. וא"ת אי"ל ליל הלולס דדרש
מיניה בפ' ילד מנדקין (בבב"ב דף נ"ה.)
אחליה והדר אכליה: תיפוק ליה מהך
ג"ש וי"ל דאי מג"ש לא היה ידעין
דפריון רבועי נוהג אלא בזמן שמעשר
שני נוהג ולא בשנה שלשית אי נמי
ה"ל מאי חיות דגמרי דגמרי מעשר
נילף משעיתא שטופס דמיו ואינו
יולא לחלוטין (אבל מאחר דגמרי
מהולסן שנינו תופס דמיו גמר
מעשר) (א"ל) לעיל אמר אלא
אענין אביה. הא דנקט אכילה
לאו דוקא דה"ה אס הכי היה שכן
דהקדש והלוקן זו הנר דמעל
שהרי כילה אותם מן העולם וא"ת
אי"ל אמאי מועלין שנתנו וי"ל
דהסן מה איירי ששקל כנגדן
משקולות שנהנה מגוף השקלים
והו כנו אכילה ולא אמת אלא
למעטיו והאלה:

מוסף רש"י

במזיד קודש קודש
קודש הוליס. וכן מעשר כתיב
לא מעשר הוליס מעשר הוליס
וגי קדש לה' ויבית וגו'.
שילוח. פירוטם של הקדש.
ביד פיקח ונזכר. נעל הבית
שהיה על הקדש קודש שניטע
לד' חנוני חנוני מעל. ולא
נעל הבית ולא שילח דמיון
דנעל הבית מר שיהא על
הקדש קודש שניטע שיתנו
ליפטר ליה ממחילה דהו
ליה מיד ומעלה אינה הוסיג
אלא בשנה. דמיון חנוני מעל
בשנה מקדש ר' ושלח מני
לא מעל סהר פיה שיתנו.
אלא מעל מעל לשכויצא.
דחולל ואינו יודע על הקדש
הוא הוא שגגה סבור ומשירי
כ"ה. סמדר אסור מפני
שהוא פרי. ענינים כיון
שנעל הספר וכל גזעו נראה
לעלמי קרי. סמדר. וקאמר ר'
יוסי כיון שכל ללל סמדר
קדו פרי ואסור משום עולה
ברכות לו ובעירי פסחים
ג"כ. בבחירתא. עידות קרי
בחיפוש סהלס לחומן עידות
ברכות לו.

תוס' ר"י הוקן

תוס' ר"י הוקן (השכר)
[שכתב] פ"ג דמעשר שני
[ירוש'] מעשר שני ממון גבוה
הוא שנאמר לה' הוא. לסיכך
אני נקח במתנה א"כ אין
לו את הטבל והקבל מפרשי
מעשר וכו'. וכתב הר"ם פ"ה
[ה"א] הורה מעשר לשלוח
בין שהיה שלו בין שניתן
בחיפוש בין שניתן לו במתנה
הרי זה מוסף עליו חומש
וכי' וכן [אישון] פ"ה [ה"א]
כתב מתנות שלא הורמו ר"ה
לא כמו שהורמו לסיכך ושמא

חומש נטע רבועי מני"ל אמת מעשר נמי ניתן במתנה ור' יהודה היא: כשהוא
שנעל הפרה וקמ"ל דכל זמן שהוא סמדר יכול לתתן במתנה שאין שם רבועי עליו ודלא כר' יוסי דאמר במסכת ערלה
סמדר ערלה אסור מפני שהוא פרי וקרינא ניה עלתא את פרייהו: משך סימנו. איש מחבירו: נותן סלע. וקנה את המעשר
שנתנה משמו קנאו ולא אמרין נשות בעלי מעשר אייקר וריבן לללו בשנים: מעני מעשר שני שלו. שהמעשר ממון הדייט וקנה
במשיכה: ונתן הכסף וקם לו. אין הקדש נקנה במשיכה דלמדי ביה ויסק חמישית כסף ערך עליו וקם לו ואין שער וחוקה קוין קרקעותיו
מנא רבי משנה זו דכרס רבועי מנא כסדר זרעים (מעשר שני פ"ה מ"ג) ותלך בעדיות (פ"ד מ"ה): הכי גרסינן ואי סתמא
דוקא מני זה סתמא כו': הואיל ונתן בכפיתא כוונתיה. מסכת עידות קרי בחירתא כלל דכריהס העידו מפי הגדולים והלכה כמותן:
הכי

חומש נטע רבועי מני"ל אמת מעשר נמי ניתן במתנה ור' יהודה היא: כשהוא
שנעל הפרה וקמ"ל דכל זמן שהוא סמדר יכול לתתן במתנה שאין שם רבועי עליו ודלא כר' יוסי דאמר במסכת ערלה
סמדר ערלה אסור מפני שהוא פרי וקרינא ניה עלתא את פרייהו: משך סימנו. איש מחבירו: נותן סלע. וקנה את המעשר
שנתנה משמו קנאו ולא אמרין נשות בעלי מעשר אייקר וריבן לללו בשנים: מעני מעשר שני שלו. שהמעשר ממון הדייט וקנה
במשיכה: ונתן הכסף וקם לו. אין הקדש נקנה במשיכה דלמדי ביה ויסק חמישית כסף ערך עליו וקם לו ואין שער וחוקה קוין קרקעותיו
מנא רבי משנה זו דכרס רבועי מנא כסדר זרעים (מעשר שני פ"ה מ"ג) ותלך בעדיות (פ"ד מ"ה): הכי גרסינן ואי סתמא
דוקא מני זה סתמא כו': הואיל ונתן בכפיתא כוונתיה. מסכת עידות קרי בחירתא כלל דכריהס העידו מפי הגדולים והלכה כמותן:
הכי

שם ליל עבליים וכו'. בבחירתא. עידות. העירו כל דבריה ספי גדולים וחשובים. ומתניו רבועי יש לו חומש קאמר דשמא
דכ"ה דגמרי קדש קדש מעשר אלא סמך גבוה הוא.